Teatr im. Wandy Siemaszkowej jest jedynym zawodowym teatrem dramatycznym działającym od 70 lat na terenie Rzeszowa i województwa podkarpackiego. Jest instytucją artystyczną o podstawowym znaczeniu dla działalności kulturalnej w województwie. Oferuje mieszkańcom szereg propozycji repertuarowych. Od wielu lat prowadzi także aktywną działalność edukacyjną.

W 2013 r. Teatr zrealizował projekt pt. „Teatr e-misyjny", współfinansowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Przedsięwzięcie, w swym założeniu, miało pomóc, niwelując naturalne poczucie niekompetencji, w zbliżeniu młodych widzów do teatru, bez odzierania go z tajemnicy właściwej sztuce.

Uczestnictwo w projekcie stało się dobrym pretekstem dla młodzieży do samodzielnej refleksji na temat teatru oglądanego „od kulis". Dla nauczycieli zaś – przeżytą wspólnie z wychowankami przygodą.

W roku 2015 Teatr im. W. Siemaszkowej zrealizował projekt inwestycyjny pod nazwą Teatr wędrowny, co nie byłoby możliwe bez zestawu składającego się ze sceny objazdowej oraz widowni o konstrukcji namiotowej. Mobilna scena teatralna umożliwiła prezentacje poza siedzibą spektaklu „Rycerz nieistniejący", przygotowanego jako przedstawienie plenerowe. Mobilna scena teatralna – importowany w XXI w. wóz średniowiecznych histrionów, przypomniał tradycyjne wędrówki trup teatralnych, które woziły swoje spektakle od miasta do miasta.

Także projekt Wyżej niż połonina. Saga w VI aktach to wyjście poza mury teatru. Przedstawienie o tym samym tytule było przezentowane w miejscowościach leżących w Bieszczadach, oddalonych od dużych ośrodków kulturalnych. Spektakl, który czerpie z lokalnej twórczości (formuła „teatru żywego”), osadzony w bieszczadzkich pejzażach był pokazywany w miejscach, o których opowiada, dla ludzi, którzy tam mieszkają. Dwie odsłony projektu zrealizowanego w 2015 i 2017 r. zaktywizowały lokalne środowiska twórcze Podkarpacia i były wyjątkową promocją województwa podkarpackiego oraz rzeszowskiego teatru.

W 2017 r. Teatr im. Wandy Siemaszkowej w ramach projektu TEATR POLSKA zrealizował objazd spektaklu „BEZE MNIE” po miejscowościach oddalonych od centrów życia kulturalnego, w których nie funkcjonują teatry instytucjonalne. Celem projektu było ułatwienie dostępu do oferty rzeszowskiego teatru poprzez zwiększenie jego mobilności. Oprócz prezentacji spektaklu odbywały się warsztaty edukacyjne konkretnego spektaklu i szeroko pojętej sztuki teatralnej.

Rzeszowski Teatr jest także organizatorem Międzynarodowego Biennale Plakatu Teatralnego oraz dwóch ogólnopolskich festiwali teatralnych – Festiwalu Nowego Teatru i Rzeszowskich Spotkań Karnawałowych. W ostatnich latach teatr powołał do życia także dwa międzynarodowe wydarzenia – Międzynarodowy Festiwal Sztuk TRANS/MISJE oraz Międzynarodowy Festiwal TRANS/MISJE – Wschód Sztuki.

Teatr jest również jednym z czterech ośrodków teatralnych w Polsce zaproszonych do udziału w programie Przestrzenie Sztuki, który umożliwi m.in. prowadzenie działalności angażującej środowiska lokalne, prezentacje spektakli poza siedzibą teatru, organizacje projektów społecznych i edukacyjnych.

Projekt Przestrzenie Sztuki jest finansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, realizowany przez Instytut Muzyki i Tańca oraz Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego

Poza działalnością sceniczną Teatr od 1997 roku prowadzi Szajna Galerię – poświęconą światowej sławy artyście teatru oraz plastykowi rodem z Rzeszowa – Józefowi Szajnie.

Teatr im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie jest instytucją uwzględniającą różnorodne potrzeby osób z niepełnosprawnościami. W miarę możliwości technicznych, finansowych i organizacyjnych podejmujemy działania zwiększające dostępność oferty programowej i artystycznej, jak również budynków należących do Teatru.

Historia:

Siedziba Teatru im. Wandy Siemaszkowej składa się z dwóch budynków. Duża Scena mieści się w byłym lokum Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, a Mała w dawnej willi rodziny Holzów.

Siedziba Towarzystwa Gimnastycznego powstała w latach 1890-1900. Budowa była możliwa dzięki składkom członkowskim Towarzystwa oraz mieszkańców miasta Rzeszowa. W budynku odbywały się nie tylko ćwiczenia gimnastyczne, ale także gościnne występy teatru lwowskiego i krakowskiego. Miejsce było swoistym centrum kultury, w którym organizowano koncerty i zabawy dla Rzeszowian oraz wystawiano przedstawienia teatrów amatorskich. Funkcjonował tutaj także stały zespół muzyczny Meluzyna. Ośrodek kulturalny działał do wybuchu II Wojny Światowej.

Jeszcze w 1935 roku budynek Towarzystwa został powiększony. Wydłużono scenę i dobudowano balkon. Zlikwidowano również istniejące ówcześnie loże. Końcem pierwszego budynku jest dzisiejsza portiernia. Natomiast część, w której ulokowane są garderoby, stolarnia, malarnia i zaplecze sceny, jest segmentem dobudowanym.

W czasie działań wojennych zorganizowano tutaj lecznicę dla rannych żołnierzy, głównie niemieckich. Co ciekawe, tuż obok, bo w obecnym budynku Biblioteki Wojewódzkiej mieścił się sztab niemiecki, czyli coś w rodzaju dzisiejszego pośrednictwa pracy.

Po wyzwoleniu Rzeszowa 2 sierpnia 1944 roku, kiedy to żołnierze niemieccy opuścili miasto z powodu zbliżającej się Armii Czerwonej, Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” próbowało się ponownie zorganizować. Jednak nie na długo. W październiku władze miasta utworzyły Teatr Narodowy, a Towarzystwo Gimnastyczne zostało w sposób urzędowy rozwiązane.

Z kolei inna historia wiąże się z domem rodziny Holzów, gdzie obecnie mieści się Mała Scena im. Z. Kozienia, sekretariat i administracja. Budynek powstał w 1888 roku i pierwotnie był parterową willą. Właściciel-folksdojcz podczas II Wojny Światowej współpracował z Niemcami. W chwili wyzwolenia Rzeszowa wyjechał z Polski i do 1945 roku nie upomniał się o pozostawioną posiadłość, wobec czego miasto skomunalizowało obiekt.

W 1948 roku na strychu (tam, gdzie obecnie znajduje się Mała Scena) dobudowano salę obrad dla Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Te dwa osobne budynki połączono ze sobą dopiero w 1957 roku. Dobudowano specjalną przewiązkę, a przy okazji na samej górze powstały również pokoje gościnne i biura księgowości. Pod koniec lat 80. powstało dodatkowe przejście dla personelu, które wyeliminowało konieczność przechodzenia do drugiego budynku przez podwórze lub przez Małą Scenę.Historia Teatru Narodowego w Rzeszowie sięga pierwszej połowy XX wieku. Resort Kultury i Sztuki PKWN zarządził utworzenie Teatru 7 października 1944 roku.

Od 1997 r. w Teatrze im. Wandy Siemaszkowej mieści się Szajna Galeria – jedyna w Polsce i na świecie stała ekspozycja prac prof. Józefa Szajny, jednego z najważniejszych artystów XX wieku.